

אור מופלא

רעות בנגים לאור תורת מרן אור שבעת הימים הבעל שם טוב ותלמידיו הק' זיע"א

אור חדש | אמרות קודש מרועי החסידות בדורינו

אמרות קודש

מכ"ק אדמו"ר מקאמאדנא שליט"א

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שבי, וראית בשביה אשת יפת תואה וחשקת בה ולקחת לך לאשה (כא, י) פרש"י במלחמת הרשות הכתוב מדבר. והביאור בזה יש לומר שרש"י כתב אח"כ 'ולקחת לך לאשה' לא דברה התורה אלא כנגד יצר הרע. וכן איתא בזוהר חדש, 'על איביך' דא איהו יצר הרע. וכן הוא בארוכה בלקוטי תורה ממרן האר"ז"ל.

זהו שמרמז כאן רש"י, שבמלחמת הרשות הכתוב מדבר, הכוונה בזה, דהנה הש"י ב"ה נתן באדם שני יצרים יצ"ט ויצ"ר, ונתן לאדם בחירה חפשית, לבחור באיזה דרך שהוא רוצה לילך. וכמו שאוחר"ל במסכת אבות 'והרשות נתונה' ופירש הרע"ב, בידו של אדם לעשות טוב ורע, כדכתיב ראה נתתי לפניך היום את החיים וגו' (דברים טו, טו). והנה תכלית בריאת האדם בשני יצרים, שישתדל האדם לעשות מיצר הרע יצר טוב, ולעבוד את הש"י בשני יצרים כמ"ש 'בכל לבבך' (ה, ה) בשני יצריך, כדאיתא בגמרא (ברכות נה, א) כיצור טוב וכיצור הרע.

הנה כל העבודה להכניע את היצר הרע הוא בז' מדותיו של האדם חג"ת נה"ם שבהם יש צד הרע וצד הטוב, להחזיר כל המדות רעות לעבודת הש"י, וכמו שביאר מרן אור ישראל הבעל שם טוב הקדוש זיע"א.

ועוד איתא ממרן הבעש"ט הק' שמדת המלכות קשה מאד להכניעה ולתקנה ולבררה ולהעלותה לבינה על תכליתה. והטעם בזה יש לומר כי צד הרע של המלכות הוא הגאווה אני אמלוק, וכמו"ש באגרת הרמב"ן כי המתגאה על הבריות הוא מורד במלכות שמים, כי הוא מתפאר בלבוש מלכות הש"י שמו, שנאמר 'ה' מלך גאות לבוש'. ולכן קשה מאד להנצל מהגאווה ולתקנה. אבל שורש המלכות בקדושה, להאמין שאין שום מציאות דבר קטן וגדול שלא יהיה שם מציאות אורו והשגחתו וכחו יתברך.

זה שמרמז כאן רש"י ושבית שבינו לרבות כנענים שבתוכה, ואע"פ שהן מז' אומות. היינו שבאר"י שהוא בחינת מלכות לא היו יכולים להעלות הניצו"ק שבתוכם, משא"כ במלחמת הרשות שבחוץ לארץ שם היו יכולים להעלות גם הכנענים שבתוכם, כי באר"י שהוא פלטרין של מלך בחינת מלכות קשה מאד להעלותם.

וממשיך התורה לומר איך הוא יכול להעלותם וראית בשביה אשת יפת תואר וגו', היינו שמבואר עוד בשם מרן הבעש"ט הק' זיע"א שאמר בשם הרמב"ן, כלל גדול בדרכי האדם להתנהג בהן בין בדבר מצוה בין בעסקיו, שיהיו כל מעשיו לש"ש, לא להנאת עצמו, בהזדמן לו דבר אחד ונפשו חשקה לעשותו, המשך בעמוד ב' <<

נראה אור | אמרות קודש ופגנים יקדים על פרשת השבוע

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך (כא, י) עיקר העבודה היא מאהבה

יש לדקדק לשון 'תצא' ולא 'כי תלך' למלחמה, אך דהנה פירשנו על מי לא ייראך מלך הגוים (רמ"י ז, ז) דשמעתי מן הרב ר' זושא שיח' על יראי חטא ימאסו (סוטה מט, ב) פירוש שימאסו מדרגת יראה, כי עיקר העבודות הוא מאהבה, הגם שאינה כל כך תמיד, ולפעמים רק ביראה לבד, כל תשוקתו הוא להיות לו אהבה ולא יראה, והנה יראתו מרומז במלכותו והוא יתברך מלך מלכים, וזהו 'מי לא ייראך' שאינו מתאוה ליראך, כי אם לאהבה, 'הוא מלך הגוים', וזה 'כי תצא למלחמה על אויבך' פירוש שהיראה והמלחמה על האויבים הוא הסטרא אחרא נחשב אצלך ליציאה, 'ונתנו ה' אלקיך בידך' (זכרון תאת)

כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים אהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנייה (כא, טו) הקב"ה אהב את מי שמהפך את טבעו ויצר

ג'ל בדרך רמז, ע"פ המדרש שמפרש 'לאיש זה הקב"ה', ואמה"כ, 'כי תהיין לאיש' להקב"ה, 'שתי נשים' שני מיני צדיקים, 'האחת אהובה' אחד שנוול טוב, במזג נוח ועם תכונות טובות וישרות וכו', ואין לו כמעט מלחמה עם היצ"ר, ועבודת מה לי אם אשמע דבריו הקדושים בלי יועיל כלל אל הש"י"ת אהובה עליו, 'האחת שנואה' ואחד שנוול עם

מזג קשה, במדות ותאוות רעות, והנה הוא נלחם עם נטיות לבו האלו, כובש את יצרו ומתאמץ להפוך כל מידה מגונה למידה טובה בכוחות נפש עצומים, וכאשר יזכה להפוך הרע לטוב, אז 'והיה הבן הבכור לשנייה' שהמצוות ומעשים טובים מצדיק זה חשובין ויקרים לפני הקדוש ברוך הוא פי שנים מעבודתו של הצדיק הראשון שטבעו ומזגו טוב ונוח.

(הרה"ק רבי חנה מקאלאשיץ זיע"א)

כי תבא בכרם רעך (כג, כה)

מעלת הנסיעה לצדיקים

יש לרמז לב יפול לב האדם בנסיעתו אל צדיקי הדור והוא יודע בנפשו אחר כך אשר לא הועיל כלום, כי בבואו לביתו הרי הוא כמקדם והדיבורים של הצדיק לא עשו כלל מסילה בלבבו. וזה הוא עצת היצר הרע למען יהיה נסוג אחר מזה וימנע לדבק עצמו אל הצדיקים, ובאמת כבר אמרו הצדיקים אשר גם חיי שעה הוא טוב, ועכ"פ בעת היותו אצל הצדיקים ושומע דיבורי תורתם אז בשעת מעשה מהרהר בטוב ואז טוב לו ומפקחין את הגל בשבת עבור חיי שעה. וזהו כי תבא בכרם רעך, רומז על הצדיק שנקרא כרם ה' צבאות שאינו מקבל הרכבה ממין אחר, אז ואכלת ענבים כנפשך שבעך היינו שתשמע דבריו בחשק גדול כדמיון האוכל להשביע רעבון נפשו אף שידעת, ואל כליך לא תתן שיוודע אתה בנפשך אשר לא יפעלו בלבבך לנצח יבואך לביתך תהיה כאז ומקדם וא"כ תאמה

במעלת פרשה זו

בפרשה זו יש בה ע"ד מצות שאין בשום פרשה שבתורה כ"כ מצות, בודאי המכוון שעי" הלימוד המצוות יאירו בתוך ליבנו, כאילו קיימנו כל המצוות, דהעוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה וקודם בא יום הדין הנורא צריכין לחזק לבבנו שנזכה להתקרב להש"י והוא הע"ד מצות להעיד על כבוד מלכותו יתברך שהוא הע' והד' אותיות רברבות שבפרשה של קבלת עומ"ש, שהוא העיקר שנבראו ישראל להעיד על מ"ש, ועי" המצות יכולין להתקרב ולהדבק בהש"י, כמו"כ בלימוד המצוות, וכמו שאיתא במד"ר כי לויית חן הם לראשך, לראשיתך רבנן אמרי נעשה ד"ת חן לרשיתך וכו', רשיתך בזמן שהם רשים ממש, יוכלו להתקרב ע"י התורה, לויית הוא לשון דביקות, שיוכלו לדבק בהש"י"ת ע"י התורה"ק, ובפרשה זו יש ג"כ שתי הזכירות זכירת מרים ועמלק, והתורה מדמה שתי הזכירות, שמרים לא היה בה שום חטא ואף החטא הזה ג"כ היה כל כוונתה לשמים, וכמו שא" בהרמב"ם ז"ל שעוד בימי נערותה היתה מוסרת את נפשה עבור מרע"ה כמ"ש ותתצב אחותו מרחוק, וגם השתא היתה יודעת בקדושת מרע"ה, ולא היה רק נדנדוד חטא כחוט השערה, ועמלק הוא ראש לכל הטומאות, שורש ומקור הקליפות רק אעפ"כ יש בו נדנדוד חיות שנצרכין לו, כמ"ש מלחמה לה' בעמלק מדור דור, ע"ד מדמה אותן שאף מי שנפל לגמרי רק יש בו עדיין קצת יוכל לחזור בו ג"כ, והוא ע"י הזכירה שיזכור מעשה עמלק המתועבין וישנא אותן בתכלית השנאה כמ"ש תכנית שנאה שנחתים וכו', סעפים שנאתי ותורתך אהבתי, ע"י שישנא את מעשיו והיו מתועבין בעיניו ממש בשביל שמתועבין בעיני הש"י, ע"י"ז יוכל להנצל מעמלק, וכתיב כי קללת אלקים תלוי פרש"י ז"ל זלזולו של מלך שאדם עשוי בדמות דיוקונו כו' שזה הוא זלזולו של מלך משום שאדם עשוי בדמות דיוקונו היינו שיש לו בחירה לעבוד א"ע שיזכה לדיוקונו של מלך, וזה שמקלקל וחוטא הוא מקלקל את הצורה היקרה, שעושה מעשים רעים שע"י" יתקלקל הצורה כיון שמחויב מיתה, וזהו הזלזול שלך מלך שהיה בידו הבחירה לבוא לצורת המלך ומקלקלה.

(שפתי צדיק)

מה לי אם אשמע דבריו הקדושים בלי יועיל כלל אל הש"י"ת אהובה עליו, ואחד שנוול עם תאמר כאלה כי גם חיי שעה טוב מאד. * (אמרי נועם)

אלומות אור

גולה מעלת החסידים המדברים בחסידות איש עם רעהו. שכן אפילו אם אין הדברים פועלים על שומעם להיטיב דרכו להבא, יש בזה מדה טובה, שכן בשעת השמיעה מתפעל השומע מגודל הדברים ונכונתם והוא ליה כמחאה בפני היצר הרע שלא יטען בו חזקה, ואם כך הרי זו מחאה בפני המזיק. (הרה"ק רבי חנוך העניך הכהן מאלכסנדר זיע"א)

יהוה למאורות | יומא דהילולא קדישא
של צדיקי הדורות

הרה"ק רבי שלום יוסף מרוזין זיע"א י"א אלול תר"א

אורו של רבינו הרה"ק רבי שלום יוסף מרוזין זיע"א הפציע בג'ג תשרי תקע"ג לאביו הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א. בהגיעו לפרקו נשא את הרבנית מרת בלומא רייזל ע"ה בת הרה"ק רבי דן מראדוויל זיע"א, חתן הרה"ק בעל 'אוהב ישראל מאפטא זיע"א, ונכד הרה"ק המגיד מזלאטשוב זיע"א. לאחר הסתלקות אביו הק' בג' חשוון תר"א נתמנה רבינו במקומו, אך לדאבון לב נסתלק לאחר כעשרה חדשים. ויאסף אל עמיו ביום י"א לחודש אלול שנת תר"א, ומנו"כ בלייפציג.

רבינו נולד בג'ג תשרי תקע"ג, ואביו הרה"ק מרוזין זיע"א קרא אותו על שם אביו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהביטש זיע"א, והוסיף לו השם יוסף כי הכנסתו לבריתו של אברהם אבינו ע"ה היה ביום האושפיזא של יוסף הצדיק.

כד הוא רבינו טליא, נכנס פעם אביו הק' לחדרו ומצאו ישן ובחן את שנתו, כשיצא משם אמר: הלא פלא הוא, שהבן ילמוד לקבל הכל מאביו ואף את השינה. ובהזדמנות אחרת אמר: בני שלום יוסף הוא חכם גיבור ועשיר, ומנה אותם כפי שמנה הלשם (אבות ד, א) איזהו חכם? וסיים בתשובה"ק: גם המלאך מיכאל אינו מכיר אותו, והוא ראוי שתשרה עליו שכינה כמשה רבינו ע"ה אלא שאין הדור ראוי לכך.

ופעם בעת שדיבר אביו הק' בשבחו, וראה ששומעיו מתפללים על אי אלו הביטויים שנשמע מפיו, אמר להם: מה אתם תמהים? בני בכורי, הוא אני, ואני הוא.

היו זמנים שכמעט לא הגיע אוכל לפיו הק' יומים שלמים, פעם נכנסה לחדרו בתו רחל לאה וראתה שהאוכל שהגישו לפניו עומד כמו שניגש מבלי לנגוע, התחילה לבכות בחששה לבריאותו, אמר לה רבינו: בתי, וכי את סוברת שמגיעת אוכל יחליש כוחי ח"ו, ובתוך כדי דיבור ניגש אל כסא גדול שהיה בחדר והרימו בשתי אצבעות, והוסיף: דעי, אם נותנים לנשמה כל צרכה, יכולים להחזיק חזק גם ללא אכילה.

ופעם הגישו לפני רבינו מנת בשר, פנה רבינו למשמש ואמר: זההסט, ס'האט א פנים ביי מיר ווי דער טשעריק אויף מיין האנט [ראה, הרי זה מאוס בעיני כהיבלת שעל די].

בשנת הנהגתו של רבינו היו משמיעים לפני מדי שבת אמרה מהרה"ק הרבי ר' ברוך ממעוזב זיע"א והיה רבינו מעטרה באמרי נועם משלו.

ופעם אמרו לו משמיה שאמר עה"פ ורפא ירפא, שהסם שעומד לרפא את החולה, ירפא החולה את הסם, והוא סתום.

ואמר רבינו דיובן בהקדם מאמרם ז"ל (עבודה זרה נה, א) יסורין, בשעה שמשגרין אותן על האדם משיבעין אותו שלא ילכו אלא ביום פלוני ולא תצאו אלא ביום פלוני ובשעה פלונית ועל ידי פלוני ועל ידי סם פלוני. ויש להבין מה הכוונה שיוצאין על ידי פלוני והרי העיקר בכאן הוא הסם שמרפא, והרי הוא אומר ע"י סם פלוני, ומהו ע"י פלוני? אלא ידוע שמחטא אדם הראשון נפל כל דבר ממדרגתו וירדו הרבה ניצה"ק למקום הקליפות, וכל עשייתו באכילה ושתיה וכי"ב הכוונה בהן להעלות כל דבר לשורשו, והנה שם שהוא מזיק לבריא וא"א לאכלו ולשתותו, איך יתכן אצלו שיבוא לידי תיקון? הוא מתעלה ע"י החולה שמקבלו לרפואה, וכשלוקחו בכוונה הרצויה הוא מתקן בו החלק שצריך לתיקון. וזוהי כוונת חז"ל על די פלוני - היינו החולה - המעלה את הסם פלוני לשורשו, וזוהי כוונת הרבי ר' ברוך, שהחולה מרפא את הסם.

מרגלא בפומיה דרבינו לספר לפני שומעי לקחו את העובדא דלהלן בכדי ללמדם את המוסר השכל שבדבר.

מנהג ידוע בצבא הרוסי אשר בימי חגיגה בזמן שההמון בטלים ממלאכתם, הנהיגו לעשות 'קרב ראווה' בפני המון החוגגים, והיינו שני חיילים היו מתאבקים פנים בפנים זה בזה עדה שאחד התגבר על השני ונצחו, ולכבוד המנצח היו ההמון מוחאים כף ומכריזים 'בראווא', פעם התאבקו שני חיילים בנוכחות הגנרלים, חייל אחד היה צעיר בימים והשני היה זקן, ובסופו של דבר התגבר הזקן על הצעיר ונצחו, ואחרי המחיאת כפים מלוהבת והכרזת 'בראווא', קרא הזקן בלשונו הוא: א סאלדאט דארף נישט אלט ווערין און נישט קראנק ווערין.

♦ הוא היה אומר ♦
ישראל נמשלו לדגים. מה דגים שבים 'אסיפתן זוהי טהרתן' שעצם האסיפה זהו כשרותו של הדג, כך גם בני ישראל 'אסיפתן זוהי טהרתן'.

כשנולד רבינו ציווה אביו הק' שביבאו את הילד הרוך אליו לחדרו למען יראה את נתנו לו מן השמים הנשמה אשר בחר בו, ולקחה את הילד והביאו אותו לחדרו וכשהביט עליו אמר: א לייפציגער סחורה, וחשבו החסידים שכונתו בזה שהילד הוא יפה ונעים, או המכוון על הנשמה הטהורה שנתנו לו ממעל, אבל ברבות הימים כשנסתלק רבינו בהיותו בלייפציג ושם מנו"כ, נתבהר מה היה כוונת אביו הק'.

רבינו פתח פעם את דלת ביהמ"ד ומצא חסידים מסובים יחד, ושאלם, במה אתם עוסקין, והשיבו בחסידות, שאלם, במה מדברים, השיבו, בספורים מצדיקים, ואמרו שמתיהם. אמר להם: סיפורים מצדיקים כאלה ואתם אומרים שמדברים חסידות! זהו מעשה מרכבה.

סיפר חסיד אחד שהקרה לו לעמוד ליד דלת חדרו של רבינו בשעה שהיה מתפלל תפילת שחרית, במשך כל זמן התפילה לא שמע אותו חסיד שום קול או תנועה של תפילה יוצא מפי רבינו, ומה שכן שמע היה רק כשגמר תפילתו נכנס משמשו וכתונת נקיה בידו, ואחר ששהה בפנים קצת זמן יצא משם עם כתונת רטובה טופח ע"מ להטפיה, כשראה המשמש שאותו חסיד זר שעמד שם עומד ומשתאה על המחזה הלז אמר לו המשמש: תדע ידידי שמעשה זה חוזר ונשנה מדי יום ביום אחר תפלתו.

אותו חסיד היה מבאי ביתו של הרה"ק רבי אריה לייבוש מטאמשוב זיע"א וסיפר לו מה שראה ושמע שם אצל רבינו, אמר לו הרה"ק מטאמשוב, הענין הוא על דרך מה שנזכר בקדושת כתר של יום א' דראש השנה: 'זעות בלי לאות, מחיל כסא'.

רבינו אמר אשר מהראוי ומהיושר שטרם ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו יהיה אך טוב לישראל, חיי עונג ושלחה בגשמי וברוחני, כדי שיוכלו להבחין בין הטוב שיתהווה לבין הטוב שעבר זה עתה, כי היוצא מעבודות לחירות אין רבותא כלל שמבחין שנהיה טוב, כי אף בהרחבה כלשהוא נדמה לו שהגן עדן בא לקראתו בצאתו משעבוד לגאולה, אבל אם יהיה להם גם מקדם כל טוב, ובביאת גואלינו יתהווה הטוב האמיתי, ויכל להיות הבחנה גמורה בין הטוב המדומה לטוב האמיתי.

♦ זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל ♦
(מקורות: אהלי יעקב, בית ישראל, דורש טוב, כנסת ישראל, סתבי ר"י פארגי, נ"י ישראל)

יהי אור

סיפורי צדיקים | השוורים בפסוקי הפרשה

ולא יראה כן ערות דבר ושם מאהרין (כ, טו) הרה"ק מקאצק זיע"א היה שואל איפה גר השי"ת, והשיב בעצמו בכל מקום שנותנים לו להכנס, והיה מסיים ולא יראה כן ערות דבר ושם מאהרין, כמו מלך בשר ודם אם יעמדו חביות עם טינוף לפני פתח ביתו איך יוכל המלך להכנס לביתו.

אכן שלמה וצדק יהיה (כה, טו)
הרה"ק רבי ישראל יצחק מווארקי זיע"א פעם אחת הרבה לדבר על ענין הרמאות במדות אשר החלב נותן מים בחלב, וכן סוחרי המלח והסוכר וכדו', והדגיש הרי הכתוב אומר על זה למען יאריכו ימך, ישב שם חלבן אחד והרהר בדעתו כי לא טוב מעשהו מה שהוא מוזג מים לתוך החלב, וגמר אומר בדעתו שמהיום ואילך ייתן ללקוחותיו חלב נקי, ואכן כן עשה.

ויהי למחר באו הנשים בטענותיהם, זאת אומרת כי החלב נשרף, ואחרת אמרה כי החלב נתקלקל וכדו', חזר החלבן אל הרה"ק והסיח בפניו את צערו, כי לאחר שהתחיל לנהוג ביושר התקוממו לקוחותיו בטענות כי החלב אינו טוב. נענה לו הרה"ק, דע לך בני, כי מאז חטא עץ הדעת הרי טוב ורע מעורבים, ואי אפשר לעולם להתקיים בטוב לבד, עשה נא זאת בני ותן טיפה אחת של מים בכד, רק כדי לצאת ידי חובה... (באהלי צדיקים)

המחה את זכר עמלק (כה, טו)
פעם שאל רופא אחד - משכיל או גוי - את הרה"ק רבי יצחק מבוהוש זיע"א (וי"ד א"ל) על מה שציוותה התורה להרוג את כל זרע עמלק, איך יתכן לצוות דבר אכזרי כזה, למחוק אומה שלימה מן העולם.

השיב לו הרה"ק על אתר, הלא רופא אתה, בוא ואסביר לך הדבר במשל מדרכי הרפואה. הנה אם גיע אליך אדם שרגלו כואבת לו, ותבחין ותראה שיש ברגלו זיהום שאין לו תרופה ואם תניחנו שם עלול להתפשט בכל הגוף ולסכן את חייו רח"ל, הלא בודאי תיעץ לו לחתוך את הרגל כדי להציל את כל הגוף. והנה כאשר יראו זאת אנשים שאינם מבנינים את הענין יתמהו עליו ויאמרו איך יתכן לעשות כן לאדם, לחתוך את רגלו, הלא זו אכזריות נוראה מאד, אלא שאעפ"כ אין לך ברירה אחרת מומת הזיהום שמבצבץ ברגלו, והגן מוכרח להסיר את האבר אשר בו הזיהום כדי להציל את כל חיי האדם.

ככה עדי"ו הוא ענין מחיית עמלק, העמלקים הם זיהום קשה בעולם אשר אין להם תרופה, לפיכך אין ברירה אחרת אלא להרגם ולאבדם כליל עד שלא ישאר אף אחד מהם, כי אם יניחו זיהום כזה בעולם, עלולים לסכן בזה את כל שלימות הבריאה.

(אמרות טהורות, מל"ק אדמו"ר מראתמיסטרווקא ארה"ב צדק"ל)

>> המשך מעמוד א' ומסופק בו אם לעשותו או יחדל, תחילה יסיר מדבר זה כל צד הנאה שיש לו אם יעשהו, ואז כשיסיר מדבר זה הנאת ותועלת עצמו, אז ישכיל ויוכל לחשוב בנקל באמיתית הדבר אם לעשותו אם לאו. זה שאומרת התורה שלפעמים יראה לך המצוות יפת תאר שהוא בשלימות הגמור, ואינך יודע אם הוא אמת, אז אומר לך התורה והבאתה אל תוך ביתך וגלחלה את ראשה ועשתה את צפרניה וגו' שתסיר מדבר הזה כל צד הנאה והכבוד והגאווה שיש לו אם יעשה דבר זה. ועוד צריך לבכנה את אביה ואת אמה' להתפלל ולהתחנן לסייעתא ועזר מהקב"ה להנצל מכל פניה דקה מן הדקה ח"ו, ואחר כך תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה תעשה אותה בשלימות, ואז תוכל להעלות הניצול"ק ממדת המלכות בשלימות הגמור.

(רעואו דרעוויין פרשת כי תצא תשפ"ב לפ"ק גליון עטרת שלום פרשת כי תצא תשפ"ג לפ"ק)